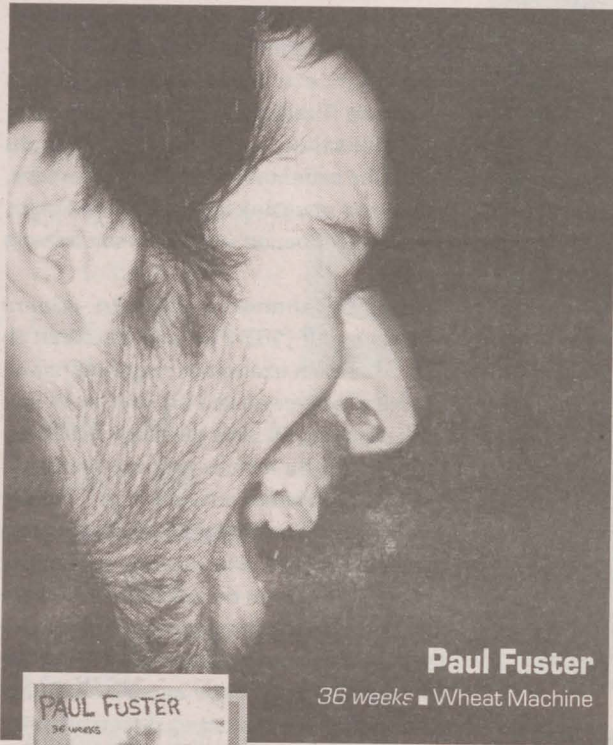

diskoak

Paul Fuster

36 weeks ■ Wheat Machine

Kantautoreen lekukoa

Historia bitxia, bai horixe, Paul Fuster estatu batuarrena. Orain dela urte batzuk Espainiako Estatura etorri

zen, eta gaur egun Katalunian bizi da; Bartzelonan hain zuzen ere. Musikari baten alderdirik *lazgarriena* ezagutu (Bartzelonako kaleetan abestu izan du), eta primerako diskoa oparitu digu. Musika industriak ezarritako modak zapaltzen dituzten testuak musikatuz, norberaren alderdirik ezkutuenak birsortuz eta ahantzitako kantautoreen lekukoa hartuz (zorionez, salbuespenak izan ohi dira) agertu zaigu Fuster.

Gauza asko topa ditzakegu disko honetan: testuen freskotasuna, nahiz eta gai latzak ukitu; Bob Dylanen kale existentzialismoa; Ani Difrancoren ausardia freskagarria... Azken batean, eguneroko desioen uharte ezezaguna osatzen du Paul Fusterrek *36 weeks* honetan. Bizipen pertsonalak eta bere inguruan hausnartutako egoerak biltzen ditu Paulek, horri guztiari erabateko ikuspuntu pertsonala emanez.

Esan bezala, betiko amerikar kantautoreen bideari jarraitzen dio Fusterrek, eta, ziurrenik, hurrengoko diskoetan beteko egingo ditu honek dituen hutsuneak. Zorigaiztoarekin bat egiten dugularik kateak hausten dituen kantautore bat dugu Paul Fuster. ■ haritz quintana

tu zaigu, eta bereziki aholkatu nahi diogu musika arabiarrekin lehen kontaktua egin nahi duen edonori. ■ andoni tolosa

Los Super Seven

Los Super Seven
■ RCA USA-BMG

Zeintzuk dira super zazpi hauek? Flaco Jimenez eta Freddy Fender (Texas Tornados), David Hidalgo eta Cesar Rosas (Los Lobos), Joe Ely Texasko kantari beterranoa, Ruben Ramos *El Gato Negro* (Texas Revolution) eta Rick Treviño, country izar chicano bakarra. Beraz, benetako megabanda. 13 kantu hauek muga aldeko estandar pilo bat: *El canoero* (Valerio Longoriak moldaturiko cumbia), *Ptensa en mí* (Lydia Mendozak grabatu zuen orain dela ia 70 urte), *La sirena*, *Un lunes por la mañana*, *La morena*... Ingelesekin egingo dako pieza bakarra, Woody Guthriren *Plane wreck at Los Gatos* (*Deportee*), Joe Elyk kantatzen du era hunkigarrian. Hainbeste jende bildu arren, diskoa ez da gogorregia edo rockeroegia, muga

aldeko espiritu lasaiaz eta jai giroan bizi baita. Lan akustikoa dugu batik bat, Steve Berlin ekoizlearen eskutik. Grammy bat irabazi berri dute -bestea, tex mex arloan, Flaco Jimenezek irabazi zuen-. Ez dakigu hemen ikusteko aukera izango dugun: 41 minutu oso gutxi dira hain disko ederra gozatzeko... baina konformatu egin behar. ■ roberto kribi

Triana

En libertad ■ Pies

70eko hamarkadaren amaieran eta 80koaren hasieran, Triana talde maitatu bezain gorrotatua zen. Flamenkoaren eta rockaren (edo poparen) arteko fusioak ez zuen gaur egun duen onesmena, eta Jesus de la Rosak gidatzen zuen taldeak garaiko modernitatearen arbuizak sofritu behar izan zuen. Rock gogorraren eta sinfonikoaren zaleek, ordea, talde miretsia zuten. Dena den, garai haiek aspaldi pasatu ziren, Jesus de la Rosa zendu zen eta Tele Palacios bateria joleak gorde du Trianaren sua piztuta.

CD bikoitz hau bitxia da.

Morau-ren...

10 ezinbestekoak

1. Cantigas do maio (Jose Afonso)

Azken 30 urteetan, herri musiken alorrean, behintzat, Europako tiporik garrantzitsuenak izan da. Berezia da niretzat.

2. Small change (Tom Waits)

Bertan daude ni bereziki hunkitzen nauten bi kantu: *Tom Traubner's blues* eta *The piano has been drinking*. Waits crooner aluzinatu izugarria da.

3. The dust storm ballad (Woody Guthrie)

Izugarria da zer nolako sentsazioak transmititzen dituen gitarrekin. Kantautore modernoek oinarria da.

4. Talking with the taxman about poetry (Billy Bragg)

Kantari hasi nintzenean, erreferentzia nagusi izan nuen. Punk espiritutik oso hurbil dago, baina kantautoreen edukia mantentzen du.

5. Ni ez naiz Noruegako errege (Ruper Ordorika)

Euskal kantagintzako diskorik birenetakoa da. Kantuak nola eraiki daitezkeen ikusteko lan aproposa da.

6. Song of love. Live (Mark Eitzel)

Tristeza eta malenkoniatsua da, baina batez ere gordina. Oso gutxitan lortu da zuzeneko disko batean halako indarra.

7. J'ai vu le loup la renard et la belette (Les freres balfa)

Asko maite dudun *cajun* musika deskubritu zidan. Cajun erabat tradizionala da, lehengo estiloan jota. Nire bizitzan erosi nituen lehen biniloetako bat izan zen.

8. Kismet (Marta Sebastian)

Europak duen ahotsik hunkigarrienetakoa bat, eta disko honek oilolarrua jartzen dit.

9. Amen (Salif Keita)

Herreman berezia dut berarekin, hortik aurrera hasi nintzelako musika afrikarrean ikertzen.

10. Rosensfole (Jan Garbarek-Agnes Buen Garnas)

Norvegiako Erdi Aroko kantuek eginiko lana da, eta hau entzunda hobeto ulertzen da Hendingarnak eta antzeko taldeek egindako lana.

Lehenengo atalean, Telek bere gaurko taldekideekin egingo dako kantu berriak azaltzen dira. Trianaren alderik astunena da, zalantzarik gabe. Teklatu gogaikarriak, heavy sinfonikorako joera duten gitarrek... Medina Azahararen antza hartzen diot. Bigarren CDa, berriz, askoz interesgarriagoa da. Jesus de la Rosak kaset batean grabatuta lagatuko zazpi kantu berreskuratuta eta musika erantsi zioten Trianako hasierako partaideek 1983an, eta, inondik ere, abesti horiek beste espiritu bat dute. Poperako joera nabaria dute bitxitasun horiek, eta *Jueves por la mañana* bezalako kantuak bluesaz ziprztinduta daude. Hau da, gertuago dituzte Pata Negra eta Kiko Veneno, Medina Azahara baino. ■ mikel lizarraide

jarrita

Duncan Dhuk

bost urteko etenaldia amaitu eta zuzeneko emanaldietara itzultzea erabaki du. Orain dela bost urte, Donostiako talde horrek zuzeneko disko bat grabatu zuen Victoria Eugenia antzokian, eta harrezkeroztik taldeko bi kideek, Mikel Erenxunek eta Diego Vasallok, bakarkako proiektuetan jarri dituzte indarrak. Joan den urtean taldearen ibilbidea laburbiltzen duen *Colección 1985-1998* izeneko bilduma kaleratu zuen Duncan Dhuk eta lan horrek izandako arrakasta aintzat hartuta, bira bati ekitea erabaki dute orain. Donostiarrak Gasteizen joko dute apirilean, Bilbon eta Donostian maiatzan eta Iruñean ekainean.

EH Sukarra Eibarko taldeak disko berria kaleratuko du Esan Ozenki disketearen eskutik. Berrizko Lorentzo Records estudioetan ari dira egunotan lan berria grabatzen, Aitor Ariño eta Batis teknikari dituztela. Apirilaren azken egunean aurkeztuko dute disko berria, zeinak taldearen hasierako erritmo berriak dituen.

Benicassimgo jaialdiko arduradunak dagoeneko hasi dira jaialdia prestatzen, oraindik jakin ez arren zein taldek parte hartuko duten. Aurten go FIB abuztuko 6, 7 eta 8an egingo da, eta, ohi bezala, kontzertuak hainbat agertokitan izango dira. Musika elektronikoa ere bere txokoa izango du jaialdian. Oraindik konfirmatu gabe daude Benicassimen izango diren abeslari eta taldeak.

1992an irekitako bideari jarraituz, Tolosako Galtzaundi euskara taldeak **Martxaundi III** bilduma argitaratu du orain dela aste gutxi. CD horretan Tolosaldeko hamahiru taldek hartu dute parte, musika mota ezberdinek jorratzen dituztenak: Triki Up, Waika, Ozel, Achtung, Fox III Face, Eider eta Oihana, Bluezez-blai, Ansia, Anitz, Muxutruk, Rebeldy Tximak, Regimen Brutal eta Humus taldeak. *Martxaundiren* lehen zenbakia 1992an azaldu zen, eta bigarrena 1995ean. Aipatzekoa da Deabruak Teilatuetan, The Window Ventanas eta Marruma taldeen lehenengo abestiak azaldu zirela bilduma horietan.

Nafacha Atlas

Gedida ■ Everlasting

Gedida du izena Transglobal Underground taldeko kantariaren bakarkako hirugarren lanak, eta, *Halim* aurreko lanaren ildo beretik doanez, haren ondorengo logikotzat har dezakegu. Kantariak bere erro arabiarretan ikertzen jarraitzen du, eta, bere taldeko kide diren Tim Garsaayid eta Hamid Manturen laguntzaz, Egiptoko Chaabi musikaz igurtzita datozkigun hamaika kantu hauek eskaini dizkigu, bere izena hain sonatu egin duten uztarketa technoak alde batera utzi gabe. Azken finean, ezin ahaztu Atlas anderea garai batean hain indartsu ibilitako mugida etno-techno-aren musa nagusietako bat izan dela, eta lan honen bidez bere sormenaren egoera ona baieztatu nahi digu, inor harrituko ez badu ere.

Lanaren zati bat Egipton grabatua egoteak indartu egingo du gero eta indartsuagoa den artistaren alde arabiarra, eta, beraz, dantza musikaren zaleek agian erritmo gogorragoen falta sumatuko badute ere, guri lan aipagarria irudi-